

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o rzeczach znalezionych oraz ustawy - Kodeks cywilny</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu <u>pod względem legislacyjnym:</u> Arkadiusz Myrcha, Sekretarz Stanu</p> <p><u>pod względem merytorycznym:</u> Zuzanna Rudzińska-Bluszcz, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu <u>opiekun legislacyjny:</u> Łukasz Paszka, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego tel. 22 52-12-764, e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl</p> <p>Maria Pijawska vel Pakulska, Główny Specjalista, Departament Legislacyjny tel. 22 52-12-868, e-mail: maria.pijawskavelpakulska@ms.gov.pl</p> <p><u>opiekun merytoryczny:</u> Przemysław Wołowski, Zastępca Dyrektora Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego tel. 22 52-12-423, email: sekretariat.dpcig@ms.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19.12.2024 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac: UD 150</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

21 czerwca 2015 r. weszła w życie ustawa o rzeczach znalezionych, która w sposób kompleksowy reguluje zakres prowadzenia Biur Rzeczy Znalezionych. Celem ustawy było wypełnienie luk prawnych, zrationalizowanie obowiązków i uprawnień znalazców, określenie obowiązków organów publicznych, zasad postępowania z rzeczami znalezionymi i poszukiwania właścicieli oraz zasad przechowywania i likwidacji rzeczy znalezionych. Zapisy ustawy wprowadziły dość znaczne zmiany. Szczegółowo unormowano zwłaszcza zagadnienia dotyczące znalezionych dóbr kultury, przedmiotów i dokumentów o charakterze wojskowym oraz rzeczy wymagających odrębnych pozwoleń jak broń, amunicja czy materiały wybuchowe.

Ponad 9-letnie doświadczenia stosowania przepisów ustawy przyczyniły się do podjęcia prób podsumowania i oceny ich funkcjonowania. Do końca 2023 r. ustawa o rzeczach znalezionych była zmieniana tylko dwa razy, przy czym dokonywane zmiany miały charakter wyłącznie punktowy.

Na zlecenie Ministerstwa Sprawiedliwości w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości został opracowany raport dotyczący oceny funkcjonowania ustaw w praktyce.¹ Aby ustalić praktyczne problemy pojawiające się na tle tej ustawy oraz ewentualnie uzyskać namiary na orzecznictwo, zdecydowano się nie dokonywać analizy akt sądowych, lecz skierowano pisma do starostów i prezydentów miast, tj. podmiotów odpowiedzialnych za rzeczy znalezione. Doświadczenia tych podmiotów uznano za istotne w kontekście opisanego oraz próby rozwiązania praktycznych problemów pojawiających się na tle stosowania ustawy o rzeczach znalezionych. Pisma wysłano do wszystkich 314 powiatów oraz 66 miast na prawach powiatu (łącznie wysłano 380 pism). W piśmie zwrócono się o udzielenie informacji o ewentualnych problemach prawnych, które starostowie lub prezydenci miast spotykali w ramach swojej praktyki w związku z zastosowaniem przepisów ustawy o rzeczach znalezionych, a także wskazanie (znanych tym instytucjom z ich praktyki) dat wydania i sygnatur prawomocnie zakończonych orzeczeń sądów powszechnych wydanych w sprawach cywilnych lub administracyjnych związanych z zastosowaniem w praktyce ustawy o rzeczach znalezionych.

Raport zawiera analizę 131 otrzymanych pisemnych odpowiedzi starostw powiatowych, w tym 101 odpowiedzi

¹ Witold Borysiak „Ocena funkcjonowania w praktyce ustawy o rzeczach znalezionych” IWS, Warszawa 2023

„Przedmiotem niniejszego badania jest analiza umożliwiająca odpowiedź na pytanie o zasadność i optymalny sposób uregulowania w polskim prawie cywilnym zagadnień związanych z ustawą o rzeczach znalezionych”. (Raport, str. 10). Należy jednak zwrócić uwagę, że w świetle okoliczności, że przepisy ustawy regulują obecnie wyłącznie postępowanie z rzeczą znaną z udziałem właściwego starosty, a normy dotyczące przejścia własności rzeczy znalezionej znajdują się w innej ustawie (w Kodeksie cywilnym), można postawić tezę, że ustawa o rzeczach znalezionych należy do materii prawa administracyjnego.

ze starostw powiatowych oraz 30 z urzędów miast na prawach powiatu, wykonujących zadania związane z prowadzeniem na podstawie ustawy postępowań w sprawach odbierania zawiadomień o znalezieniu rzeczy, przyjmowania i przechowywania rzeczy znalezionych oraz poszukiwania osób uprawnionych do odbioru.

W raporcie wymienione zostały m. in. następujące postulaty *de lege ferenda*:

- Wyraźne wskazanie w przepisach, że właściwe jest biuro rzeczy znalezionych miejsca położenia rzeczy - obecnie art. 5 ust. 1 ustawy stanowi, że znalazca rzeczy, który nie zna osoby uprawnionej do jej odbioru lub nie zna jej miejsca pobytu, niezwłocznie zawiadamia o znalezieniu rzeczy starostę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy lub starostę właściwego ze względu na miejsce jej znalezienia. Zazwyczaj osoba, która zgubiła rzecz, podejmuje poszukiwania w obrębie miejsca, gdzie rzecz zagubiła.
- Konieczność rozważenia możliwości podwyższenia wskazanej minimalnej wartości przyjmowanych przez właściwego starostę rzeczy znalezionych - wskazano, że obecnie kwota ta „jest bardzo mała”. Określona w art. 5 ust. 3 oraz w art. 12 ust. 4 ustawy wartość rzeczy znalezionej, która może być przyjęta przez starostę (100 zł), nie podlegała aktualizacji do realnej wartości pieniądza od chwili wejścia w życie ustawy; przy tak niskiej wartości często trudno jest ocenić, jaką rzeczywiście wartość ma rzecz znaleziona;
- Rozwiązanie umożliwiające przejście własności znalezionych dokumentów zawierających dane osobowe na właściwy powiat, a następnie utylizację rzeczy znalezionej pod warunkiem nieodebrania rzeczy przez uprawnionego do końca okresu przechowywania rzeczy - jednym z najpoważniejszych problemów pojawiających się na tle ustawy jest kwestia postępowania ze znalezionymi dokumentami zawierającymi dane osobowe, w tym elektronicznymi nośnikami danych. Obowiązujący reżim ochrony danych osobowych² w zasadzie wyklucza możliwość nabycia przez znalazcę nośnika danych wraz z zapisanymi na tym nośniku dokumentami zawierającymi dane osobowe;
- Konieczność uzupełnienia art. 7 ust. 2 o sposób postępowania z materiałami niebezpiecznymi, np. butlami z gazem, paralizatorami, miotaczami gazu, sztyletami i innymi ostrymi przedmiotami, pojemnikami zawierającymi nawozy lub substancje toksyczne - wynika to z obecnego brzmienia art. 7 ust. 2 ustawy, który wskazuje, że: „Rzecz, której posiadanie wymaga pozwolenia, w szczególności broń, amunicję, materiały wybuchowe albo dowód osobisty lub paszport, właściwy zarządca niezwłocznie oddaje najbliższej jednostce organizacyjnej Policji, a jeżeli oddanie rzeczy wiązałoby się z zagrożeniem życia lub zdrowia - zawiadamia o miejscu, w którym rzecz się znajduje. Jednostka organizacyjna Policji niezwłocznie zawiadamia właściwego starostę o znalezieniu rzeczy oraz znalazcy”. Przepis wyróżnia więc grupę przedmiotów niebezpiecznych i wymagających na swoje posiadanie pozwolenia (takich jak broń, amunicję, czy materiały wybuchowe). Stąd też art. 7 ust. 2 ustawy powinien być uzupełniony o sposób postępowania z materiałami niebezpiecznymi, gdyż przechowywanie takich rzeczy określonych warunkach rodzi zagrożenie dla zdrowia i życia osób zatrudnionych w starostwach.
- Możliwość przekazania przez znalazcę rzeczy, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy oraz dokumentu wojskowego (w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego albo karty powołania) nie tylko do właściwego starosty, ale również do najbliższej jednostki Żandarmerii Wojskowej. Artykuł 20 ust. 1 ustawy wskazuje, że: „W przypadku znalezienia rzeczy, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w przypadku znalezienia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego albo karty powołania, właściwy starosta niezwłocznie oddaje rzecz lub dokument najbliższej jednostce organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej”. Połączony jest on niewłaściwie z poprzedzającym go art. 5 ust. 4 ustawy, który wskazuje się, że „Kto znalazł rzecz, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w przypadku znalezienia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego albo karty powołania, oddaje rzecz lub dokument niezwłocznie właściwemu staroście”. Z obu tych przepisów wynika bowiem, że znalazca najpierw oddaje rzecz staroście, a ta przekazuje je Żandarmerii Wojskowej. W raporcie wskazano, że z zestawienia art. 5 ust. 4 ustawy oraz art. 20 ust. 1 ustawy wynika, że znalazca rzeczy, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy oraz dokumentu wojskowego (w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego albo karty powołania) powinien także mieć możliwości przekazania jej do najbliższej jednostki wojskowej lub Żandarmerii Wojskowej. Realizowany byłby wówczas sens ustawy, która takie rozwiązanie sumarycznie przewiduje. Przy czym, jeśli chodzi o dokumenty wojskowe, przewiduje się, że znalazca oddaje go organowi wskazanemu w dokumencie, a jeżeli brak jest na nim informacji o sposobie postępowania w przypadku jego znalezienia – właściwemu staroście albo jednostce organizacyjnej Żandarmerii

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Wojskowej. Odmienność postępowania z dokumentami wojskowymi wynika z faktu, że umieszczane są na nich zalecenia dotyczące sposobu postępowania w przypadku ich znalezienia. Ma to na celu jak najszybsze uzyskanie informacji przez organy wojskowe o fakcie zagubienia dokumentu, ponieważ sieć jednostek wojskowych i posterunków Policji, które są wskazane w ww. zaleceniach, jest znacznie większa niż placówek Żandarmerii Wojskowej oraz starostw powiatowych.

- Dookreślenie w treści ustawy norm określających zasady współpracy podmiotów publicznych (właściwego starosty, Policji, Żandarmerii Wojskowej) w tym zakresie realizacji celów ustawy, tj. zabezpieczenia rzeczy znalezionej i prowadzenie postępowania poszukiwawczego w sposób gwarantujący zachowanie uprawnień uprawnionego do odbioru rzeczy znalezionej (osoby, która rzecz zgubiła) albo znalazcy rzeczy.
Ustawa nie przewiduje jak należy postąpić w przypadkach, kiedy znalazca przynosi dokumenty np. dowód osobisty lub paszport do biura rzeczy znalezionych w starostwie. Analogicznie sytuacja wygląda w stosunku do innych przedmiotów wymienionych w przepisie takich jak rzecz, której posiadanie wymaga pozwolenia, w szczególności broń, amunicję, materiały wybuchowe. Jak się wydaje w takim przypadku biuro rzeczy znalezionych powinno odmówić ich przyjęcia odsyłając znalazcę do odpowiedniej komendy Policji. Wątpliwe byłoby bowiem przyjmowanie takich rzeczy przez biuro rzeczy znalezionych, a następnie przekazywanie ich Policji. Tym niemniej brak jest w obecnym stanie podstaw prawnych, aby w wyraźny sposób dokonać takiej odmowy przyjęcia wskazanych rzeczy. Dodatkowo pozostaje kwestia, dlaczego Policja ma zawiadamiać starostę o znalezieniu przez znalazcę (a tym ewentualnie nawet jej funkcjonariuszy – por. uwagi powyżej) np. broni, dowodu osobistego czy paszportu. Wskazuje się, że Policja powinna zawiadomić starostę tylko o znalezieniu tych rzeczy, które zagrażają zdrowiu lub życiu mieszkańców np. materiałów wybuchowych. Ponadto zgodnie z literalnym brzmieniem art. 6 ustawy Policja ma jedynie obowiązek przyjąć rzecz oraz zawiadomić starostę o znalezieniu. Natomiast brak jest wskazania, czy rzecz należy następnie przekazać do starosty oraz kto w takiej sytuacji przechowuje rzecz znalezionej.
- Połączenie poświadczenia i protokołu w jeden dokument - wskazano na brak uzasadnienia do dublowania dokumentów podlegających sporządzeniu w związku z przyjęciem zawiadomienia o znalezieniu rzeczy, tj. protokołu odebrania zawiadomienia o znalezieniu rzeczy oraz przyjęciu rzeczy oraz poświadczenia przyjęcia zawiadomienia o znalezieniu rzeczy albo znalezieniu oraz przyjęciu rzeczy.
- Wprowadzenie jednoznacznego przepisu upoważniającego do zasięgania przez starostę w ramach postępowania poszukiwawczego informacji o danych adresowych osób uprawnionych do odbioru rzeczy.
- Zniesienie obowiązku dokonywania ogłoszeń o znalezieniu rzeczy w dzienniku o charakterze ogólnopolskim
Doświadczenia w tym zakresie wskazują, że ogłoszenia te nie przyczyniają się do odnalezienia osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, a ich publikacja wiąże się z koniecznością ponoszenia kosztów.
- Skrócenie terminów wynikających z art. 187 § 1 k.c. do odbioru rzeczy przez osobę uprawnioną (i konsekwentnie nabycia jej własności przez znalazcę) odpowiednio do 3 miesięcy lub 6 miesięcy (jeżeli doręczono danej osobie wezwanie do odbioru) oraz 6 miesięcy lub roku (jeżeli osoby nie można wezwać do odbioru rzeczy)
W raporcie wskazano, że w niektórych krajach UE terminy te wynoszą kilka tygodni. Wskazano przy tym, że obecnie w przypadkach, gdy nie ma możliwości wezwania właściciela rzeczy do jej odbioru, biuro rzeczy znalezionych poszukuje właściciela tej rzeczy przez okres 1 roku (co wynika z art. 15 ust. 3 ustawy) zamieszczając w Biuletynie Informacji Publicznej i na tablicy ogłoszeń ogłoszenie o znalezieniu rzeczy i wezwanie do jej odbioru. Zgodnie jednak z art. 187 § 1 Kodeksu cywilnego dopiero po upływie kolejnego roku następuje nabycie własności rzeczy znalezionej przez znalazcę.

Dodatkowo raport zawiera wnioski dotyczące następujących kwestii:

- Zgodnie z art. 19 ust. 3 ustawy właściwy starosta wydaje obligatoryjnie znalazcy, który odebrał rzecz, zaświadczenie stwierdzające upływ terminów przechowania rzeczy oraz zawierające informację o wydaniu rzeczy, a także informacje przewidziane w art. 19 ust. 1 ustawy. Ustawa nie reguluje jednak przypadku, gdy rzecz znaleziona nie została oddana staroście a jedynie zawiadomiono starostę o znalezieniu rzeczy, gdyż przechowującym jest znalazca. Ustawa przewiduje, że tylko niektóre rzeczy muszą być oddane właściwemu staroście, w stosunku do pozostałych istnieje natomiast jedynie uprawnienie do ich przekazania (art. 5 ust. 5 ustawy), chyba że dokonuje tego zarządca budynku, pomieszczenia albo środka transportu publicznego, któremu to rzeczy te zostały oddane (por. art. 7 ust. 1 ustawy). W praktyce oznacza to, że rzeczy inne niż wskazane w wymienionych przepisach nie muszą być oddane staroście, a dla znalazcy, który dopełnił obowiązku zawiadomienia o znalezieniu rzeczy, jednak jej nie przekazał, brak jest podstaw do wydania zaświadczenia stwierdzającego upływ terminów przechowania rzeczy.
- W art. 21 przewidziano dla właściwego starosty obowiązek dokonania wpłaty (deponowanie) pieniędzy (po określeniu waluty i nominałów) na rachunek sum depozytowych bez wskazania, czy w przypadku znalezienia pieniędzy w walucie obcej ma to być rachunek sum depozytowych w walucie polskiej, czy w walucie obcej. Wskazano przy tym, że starosta zwykle nie prowadzi konta depozytowego w innej walucie niż

waluta polska, ponieważ prowadzenie kont depozytowych w różnych, obcych walutach wiązałoby się z koniecznością ponoszenia wysokich kosztów ich prowadzenia, niejednokrotnie przekraczających wartość znalezionych pieniędzy.

Ponadto należy wskazać, że w piśmie Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze” z dnia 8 września 2021 r., PPL.T1 .T2.TO.TOOT.TOOTQ.07-41.77.2021, zwrócono się z prośbą o rozważenie podjęcia działań zmierzających do wydłużenia wskazanego w art. 7 ust. 1 ustawy terminu na przekazanie rzeczy właściwemu staroście. W piśmie wskazano, że zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy zarządca budynku, w tym m. in. zarządca portu lotniczego, po upływie 3 dni od otrzymania rzeczy znalezionej przekazuje ją właściwemu staroście, chyba że w tym terminie zgłosi się osoba uprawniona do odbioru rzeczy. Mając jednak na uwadze fakt, że osoby korzystające z terminali niejednokrotnie poszukują zagubionych rzeczy dopiero po powrocie statkiem powietrznym na dany terminal lub też telefonicznie deklarują chęć jej odebrania po powrocie, dotrzymanie przez zarządcę portu lotniczego wskazanego w ustawie terminu dostarczenia rzeczy do miejsca wyznaczonego przez właściwego starostę jest niecelowe, nieefektywne i znacznie utrudnione. W projekcie ustawy przewidziano stosowne rozwiązanie również i w tym zakresie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Z uwagi na powyższe, zasadnym wydaje się przeprowadzenie interwencji legislacyjnej mającej na celu usprawnienie wdrożonych rozwiązań i wydanie projektowanej ustawy, w której przewidziano w szczególności następujące rozwiązania:

1. Zmiana definicji „właściwego starosty”, której celem jest przekazanie prowadzenia czynności, których przedmiotem są rzeczy znalezione, do właściwości starosty właściwego ze względu na miejsce znalezienia rzeczy;
2. Podwyższenie limitu wartości rzeczy znalezionej, poniżej którego do określonych rzeczy można nie stosować przepisów ustawy o czynnościach właściwego starosty;
3. Wprowadzenie norm dot. sposobu postępowania z rzeczami znalezionymi będącymi dokumentami zawierającymi dane osobowe;
4. Wprowadzenie przepisów określających sposób postępowania z rzeczami niebezpiecznymi dla życia i zdrowia;
5. Uproszczenia proceduralne oraz doprecyzowania zasad współdziałania organów w zakresie postępowania z rzeczami znalezionymi, w szczególności skrócenie ustawowych terminów poszukiwania osób uprawnionych do odbioru rzeczy oraz przejścia własności rzeczy znalezionej na znalazcę.

ROZWIĄZANIA SZCZEGÓŁOWE

Wobec kwestii przedstawionych w pkt 1 OSR, proponuje się następujące rozwiązania:

Art. 1 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o rzeczach znalezionych (Dz. U. z 2023 r. poz. 501)

1. W art. 1 pkt 1 lit. a projektu przewidziano zmianę art. 5 ust. 1 ustawy zawierającego definicję właściwego starosty. Zgodnie z aktualnym brzmieniem tego przepisu w rozumieniu ustawy pojęcie „właściwy starosta” oznacza starostę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy lub miejsce znalezienia rzeczy. Takie brzmienie przepisu z jednej strony ułatwiało znalazcy rzeczy realizację jego obowiązków, tj. zawiadomienia o znalezieniu rzeczy, względnie jej oddania w przypadkach przewidzianych w ustawie, ponieważ mógł on dokonać tego również w miejscu swojego zamieszkania. Z drugiej strony realizacja obowiązków znalazcy u starosty właściwego ze względu na jego zamieszkania skutkuje koniecznością wszczęcia postępowania poszukiwawczego przez tego starostę, również w tych wypadkach, w których jego siedziba znajduje się daleko od miejsca znalezienia rzeczy.

Zatem projekt przewiduje, że właściwym starostą, tj. organem zobowiązanym do prowadzenia postępowania poszukiwawczego w celu odnalezienia osoby uprawnionej do odbioru rzeczy będzie tylko starosta właściwy ze względu na miejsce jej znalezienia. Jednocześnie w celu utrzymania w przepisach prawa ułatwienia dla znalazcy rzeczy w zakresie realizacji jego obowiązków³ przewidziano dodanie ust. 6 w art. 5, zgodnie z którym znalazca może zawiadomić o znalezieniu rzeczy lub oddać rzecz znalezionej staroście właściwemu ze względu na swoje miejsce zamieszkania. W takim przypadku starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy będzie miał obowiązek zawiadomienia o znalezieniu rzeczy starosty właściwego ze względu na miejsce jej znalezienia, a przypadku odebrania rzeczy znalezionej od znalazcy również jej przekazania.

Wprowadzenie powyższych rozwiązań powinno poprawić skuteczność prowadzenia postępowania poszukiwawczego, również w tych przypadkach, w których znalazca z różnych przyczyn nie jest w stanie zawiadomić o znalezieniu rzeczy, ew. przedstawić jej do odebrania staroście właściwemu ze względu na miejsce jej znalezienia.

2. W art. 1 pkt 1 lit. b projekt przewiduje zmianę art. 5 ust. 3 ustawy w zakresie określenia kwoty znalezionych

³ Ich dopełnienie warunkuje nabycie własności rzeczy przez znalazcę, por. art. 187 § 1 zd. 1 kc.

pieniędzy, w odniesieniu do której ustaje obowiązek ich oddania właściwemu staroście.

Proponuje się wprowadzenie mechanizmu waloryzacji tej wartości w oparciu o wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę. Przy określaniu wartości tej kwoty kierowano się stosunkiem obowiązującej wartości 100 zł do minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu wejścia w życie ustawy o rzeczach znalezionych (ok. 5%).⁴ Analogiczną zmianę przewidziano w art. 1 pkt 5 do wprowadzenia konsekwentnie w art. 12 ust. 4 (określenie wartości rzeczy znalezionej, której przyjęcia starosta może odmówić) oraz w art. 15 ust. 3 (określenie wartości rzeczy znalezionej, której przekroczenie powoduje powstanie obowiązku wezwania na tablicy ogłoszeń, o której mowa w art. 14 ustawy, oraz dokonanie ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej).

3. Art. 1 pkt 1 lit. c przewiduje dodanie ust. 3a w art. 5, który będzie stanowił nową regulację w zakresie sposobu postępowania ze znalezionymi dokumentami zawierającymi dane osobowe.
Proponowane rozwiązanie ma na celu podniesienie poziomu ochrony danych osobowych poprzez wprowadzenie obowiązku przekazania dokumentów zawierających takie dane właściwemu staroście, o ile tożsamość albo miejsce pobytu osoby uprawnionej do ich odbioru nie jest znalazcy znana. Z uwagi na to, że dokumenty mogą zawierać dane wrażliwe, zachodzi konieczność wprowadzenia regulacji umożliwiającej przejście kontroli nad takimi dokumentami przez podmiot publiczny, w celu niezwłocznego podjęcia czynności z zakresu postępowania poszukiwawczego, a w razie jego bezskuteczności – zniszczenia znalezionej dokumentu. Konieczność zapewnienia ochrony danych osobowych wyłącza możliwość przejścia własności znalezionej dokumentu na znalazcę. Obowiązek znalazcy przekazania znalezionej dokumentu właściwemu staroście będzie dotyczył wszystkich dokumentów, niezależnie od tego, na jakim nośniku został on zapisany (papierowym, elektronicznym). W celu zbadania, czy nośnik elektroniczny zawiera dokument zawierający dane osobowe, starosta ma prawo przeprowadzenia właściwych czynności. Ustalenie, że nośnik nie zawiera dokumentu zawierającego dane osobowe stanowi przesłankę do wyłączenia szczególnego trybu postępowania ze znalezionym nośnikiem, czego skutkiem będzie w szczególności możliwości nabycia jego własności przez znalazcę.
4. Art. 1 pkt 1 lit. d i e rozszerza katalog podmiotów, którym znalazca ma obowiązek oddać znalezionej rzecz, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w przypadku znalezienia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego albo karty powołania.
Proponowane rozwiązanie umożliwi skrócenie obiegu znalezionej sprzętu, ekwipunku lub dokumentu wojskowego pomiędzy organami publicznymi przyczyniając się do ułatwienia i przyspieszenia wykonywania przez nie ich zadań, a w szczególności przeprowadzenia ew. dalszych czynności oraz przyczyni się do zwiększenia poziomu zabezpieczenia znalezionych przedmiotów.
5. W art. 1 pkt 1 lit. e przewiduje się dodanie ust. 6 w art. 5. Celem tej zmiany jest zachowanie regulacji umożliwiającej znalazcy realizację jego obowiązków związanych z zawiadomieniem lub oddaniem rzeczy znalezionej przed starostą właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania. W celu umożliwienia prowadzenia przeprowadzenia postępowania poszukiwawczego przez właściwego starostę (starostę właściwego ze względu na miejsce znalezienia rzeczy) przewiduje się nałożenie na starostę właściwego ze względu na miejsca zamieszkania znalazcy obowiązku sporządzenia protokołu odebrania zawiadomienia lub przyjęcia rzeczy znalezionej od znalazcy oraz przesłania protokołu wraz z rzeczą znalezionej właściwemu staroście.
Zmiana stanowi konsekwencję zmiany definicji właściwego starosty, a zamierzonym skutkiem jej wejścia w życie jest w szczególności usprawnienie procesu poszukiwania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy.
6. Zmiana przewidziana w art. 1 pkt 2 polega na wyłączeniu z zakresu normowania art. 6 sposobu postępowania ze znalezionymi rzeczami niebezpiecznymi oraz ze znalezionymi dowodem osobistym i paszportem. Regulacje w tym zakresie zostały przewidziane odpowiednio w nowym art. 6a (rzeczy niebezpieczne) oraz w art. 5 ust. 3a (dokumenty zawierające dane osobowe).
7. Przewidziany w art. 1 pkt 3 nowy art. 6a stanowi, że jeżeli oddanie rzeczy wiązałoby się z zagrożeniem życia lub zdrowia, znalazca powinien zawiadomić o miejscu, w którym rzecz się znajduje, jednostkę organizacyjną Policji, która niezwłocznie powinna zawiadomić o znalezieniu rzeczy właściwego starostę przesyłając mu odpis protokołu o przyjęciu zawiadomienia o znalezieniu rzeczy.
Wprowadzenie osobnej regulacji sposobu postępowania ze znalezionymi rzeczami niebezpiecznymi, tj. takimi, których oddanie, a niekiedy nawet ich dotknięcie czy poruszenie mogłoby zagrażać zdrowiu lub życiu, ma na celu wprowadzenie jednolitej regulacji sposobu postępowania z takimi rzeczami niezależnie od miejsca znalezienia rzeczy ani innych obowiązków wynikających z faktu znalezienia rzeczy. Stosowne odwołanie do treści art. 6a zostało przewidziane do wprowadzenia w art. 7 ust. 3, a zatem w grupie przepisów regulujących sposób postępowania z rzeczą znalezionej w budynku publicznym, innym budynku lub pomieszczeniu otwartym

⁴ Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2014 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 r. (Dz. U. poz. 1220) od dnia 1 stycznia 2015 r. minimalne wynagrodzenie za pracę ustalono w wysokości 1750 zł.

dla publiczności albo środka transportu publicznego. Również i w takim przypadku o znalezieniu rzeczy należy zawiadomić jednostkę organizacyjną Policji.

8. W art. 1 pkt 4 przewidziano zmianę określonych w art. 7 ustawy reguł postępowania z rzeczami znalezionymi budynku publicznym, innym budynku lub pomieszczeniu otwartym dla publiczności albo środka transportu publicznego. W tym zakresie przewiduje się obowiązek zawiadomienia osoby uprawnionej do odbioru rzeczy przez właściwego zarządcę przy czym w przypadkach, w których nie jest to możliwe, w szczególności z uwagi na brak znajomości tożsamości osoby uprawnionej, zawiadomienie powinno być dokonane na stronie internetowej właściwego zarządcy, o ile ją prowadzi. Dopiero po bezskutecznym upływie 30-dniowego terminu do odebrania rzeczy przez osobę uprawnioną właściwy zarządca będzie obowiązany niezwłocznie przekazać rzecz właściwemu staroście. Doprecyzowanie terminu przekazania przez zarządcę rzeczy znalezionej ma na celu uniknięcie sytuacji, w której byłaby ona w jego posiadaniu przez czas znacznie przekraczający wspomniany 30-dniowy termin, a tym samym rozpoczęcie postępowania z rzeczą znalezionej przez właściwego starostę. Proponowane rozwiązania powinny przyczynić się do usprawnienia poszukiwania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, w szczególności poprzez poprawę transparentności informacji o znalezieniu rzeczy.

Ponadto projekt realizuje postulat Przedsiębiorstwa Państwowego Porty Lotnicze dotyczący wydlużenia terminu przechowywania rzeczy przez właściwego zarządcę przed jej oddaniem do właściwego starosty. Proponowane zastąpienie terminu 3-dniowego terminem 30-dniowym na przekazanie rzeczy właściwemu staroście w omawianej sytuacji stanowi rozwiązanie dla sytuacji, w której osoby korzystające z terminali lotniczych niejednokrotnie poszukują zagubionych rzeczy dopiero po powrocie statkiem powietrznym na dany terminal lub telefonicznie deklarują chęć ich odebrania po powrocie w miejscu, gdzie rzecz zagubiły. W związku z tym dotrzymanie dotychczasowego 3-dniowego terminu zobowiązującego zarządcę portu lotniczego dostarczenia rzeczy do miejsca wyznaczonego przez właściwego starostę jest nieefektywne i znacznie utrudnione. Analogiczne sytuacje mają miejsce w przypadku znalezienia rzeczy w innych budynkach publicznych lub pomieszczeniach otwartych dla publiczności albo środkach transportu.

W art. 7 ust. 2 przewidziano usunięcie odniesienia do dowodu osobistego i paszportu, tego typu dokumenty powinny być bowiem oddawane na zasadach ogólnych właściwemu staroście w miejsce jednostki organizacyjnej Policji. Ustawa o rzeczach znalezionych w art. 6 i art. 7 stanowi w sposób enigmatyczny o znalezionych dokumentach wymieniając tylko dowody osobiste i paszporty i zasadach postępowania z nimi (poprzez oddanie ich do najbliższej jednostki Policji). W praktyce zauważa się, że Policja, wbrew obowiązkowi wynikającym

z art. 6 ustawy, według oświadczeń znalazców, odmawia przyjmowania znalezionych dowodów osobistych, odsyłając znalazców bezpośrednio do biura rzeczy znalezionych lub sama przekazuje takie dowody osobiste do biura rzeczy znalezionych. Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność zmiany przepisów zobowiązujących znalazców dowodów osobistych i paszportów do ich oddawania do jednostki Policji. Jedynie w odniesieniu do znalezionych rzeczy, których posiadanie wymaga pozwolenia, w szczególności broni, amunicji albo materiałów wybuchowych, przewiduje się obowiązek ich niezwłocznego przekazania przez właściwego zarządcę do najbliższej jednostki organizacyjnej Policji, która o znalezieniu rzeczy powinna niezwłocznie zawiadomić właściwego starostę przesyłając odpis protokołu o przyjęciu rzeczy. W przypadku znalezienia rzeczy niebezpiecznych (zagrożających życiu lub zdrowiu) na zasadach ogólnych obowiązek niezwłocznego zawiadomienia o miejscu znalezienia jednostki Policji (odesłanie do art. 6a).

9. Zmiany w art. 13 ustawy o rzeczach znalezionych (art. 1 pkt 6) dotyczą uproszczeń w zakresie sporządzania dokumentów związanych z przyjęciem zawiadomienia o znalezieniu rzeczy oraz z odebraniem rzeczy znalezionej od znalazcy. Proponuje się przyznanie jednostkom Policji oraz Żandarmerii Wojskowej kompetencji do sporządzenia protokołu z przyjęcia zawiadomienia o znalezieniu rzeczy lub przyjęcia rzeczy, co usuwa istniejącą lukę prawną w tym zakresie. Dotyczy to przypadków znalezienia rzeczy niebezpiecznych, broni, amunicji, ekwipunku albo dokumentu wojskowego, które znalazca ma wg projektowanych rozwiązań przekazać Policji albo Żandarmerii Wojskowej, względnie zawiadomić o miejscu ich położenia. Obowiązujące przepisy nie określają, kto powinien sporządzić protokół w przypadku znalezienia tego typu rzeczy. Przewiduje się również uproszczenia w zakresie obsługi administracyjnej zgłoszenia znalazcy poprzez rezygnację z wydawania osobnego poświadczenia o przyjęciu zawiadomienia o znalezieniu rzeczy oraz przyjęcia rzeczy znalezionej. Za wystarczające uznać należy wydanie znalazcy sporządzenie protokołu o treści określonej w proj. art. 13 ust. 2 oraz wydanie znalazcy jego odpisu. Projektowana w art. 13 ust. 2 treść protokołu uwzględni w szczególności dane, które według obowiązujących przepisów są zamieszczane w poświadczeniu.

10. W art. 1 pkt 7 lit. a przewidziano zmianę art. 15 ust. 1, której celem jest sprawne prowadzenie przez właściwego starostę postępowania poszukiwawczego osoby uprawnionej do odbioru rzeczy. Zmiana polega na upoważnieniu starosty do poszukiwania informacji o adresie osoby, która rzecz utraciła (zgubiła), a jej tożsamość jest staroście znana. W celu przesłania wezwania do odebrania rzeczy znalezionej niezbędne jest ustalenie adresu (co najmniej adresu do doręczeń). W tym celu właściwy starosta będzie mógł się zwracać do wszelkich podmiotów dysponujących bazami danych zawierającymi informacji o osobach (rejstry, ewidencje,

zarówno

publiczne

jak i prywatne). Wykorzystanie pozyskanych informacji wyłącznie do zawiadomienia osoby uprawnionej o znalezieniu rzeczy wraz z wezwaniem do jej odbioru uzasadnia przetwarzanie danych osobowych osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, jak również wydaje się rozwiązaniem celowym i proporcjonalnym.

11. Art. 1 pkt 7 lit. b przewiduje skrócenie terminu na publikację wezwania do odbioru rzeczy na tablicy ogłoszeń do 6 miesięcy oraz rezygnację z ogłaszania o znalezieniu rzeczy w prasie lokalnej i ogólnopolskiej. Zgłoszone w tym zakresie przez starostwa powiatowe i opisane w raporcie postulaty zostały w pełni uwzględnione, w szczególności wskazuje się na ich nieefektywność. Skrócenie terminu na publikację wezwania do odbioru rzeczy wynika z kolei z założenia o skróceniu postępowania poszukiwawczego do okresu, który z jednej strony pozwala na podjęcie wszystkich niezbędnych czynności obejmujących efektywne poszukiwanie osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, a z drugiej strony, według dotychczasowych doświadczeń, wystarcza na jej odnalezienie, o ile osoba uprawniona poszukuje zgubionej rzeczy.
12. W art. 1 pkt 8 przewidziano m. in. zmianę art. 19 ust. 2., która stanowi konsekwencję założonego wprowadzenia przepisów o postępowaniu ze znalezionymi rzeczami umożliwiającymi dostęp do pomieszczeń, pojazdów i innych zamykanych przedmiotów i dokumentami zawierającymi dane osobowe. Nowelizacja art. 19 ust. 3 wiąże się z uwagami raportu dot. treści tego przepisu, mianowicie w obecnym brzmieniu przepis stanowi, że właściwy starosta wydaje znalazcy, który odebrał rzecz, zaświadczenie stwierdzające upływ terminów przechowania rzeczy oraz zawierające informację o wydaniu rzeczy. W zaświadczeniu zamieszcza się informację o treści ust. 1. Wydaje się, że istotnym zdarzeniem, które powinno być ujawnione w zaświadczeniu jest upływ terminu, o którym mowa w art. 187 § 1 Kodeksu cywilnego, tj. terminu, po którym następuje nabycie własności rzeczy znalezionej przez znalazcę. To właśnie ta okoliczność, tj. nabycie własności rzeczy wobec upływu terminów z Kodeksu cywilnego, powinna być stwierdzona w zaświadczeniu. Dodatkowo w sytuacji, w której rzecz znaleziona jest odbierana przez znalazcę od właściwego starosty w następstwie nabycia przez znalazcę własności rzeczy, istotne staje się zamieszczenie stosownej informacji w tym zakresie w zaświadczeniu.
13. Zmiany w art. 21 ust. 1 (art. 1 pkt 9) mają na celu określenie sposobu postępowania ze znalezionymi środkami pieniężnymi. Obecne przepisy stanowią, że w przypadku znalezienia pieniędzy, „właściwy starosta sporządza ich opis zawierający liczbę banknotów lub monet, a także ich waluty i nominały. Po sporządzeniu opisu właściwy starosta wpłaca znalezione pieniądze na rachunek bankowy sum depozytowych”. W praktyce jednak w przypadku środków pieniężnych w walucie polskiej zaktualizuje się obowiązek ich wpłaty na rachunek bankowy sum depozytowych. Starosta zwykle nie prowadzi konta depozytowego w innej walucie niż waluta polska, co oznacza w szczególności, że właściwy starosta zmuszony jest zakładać konta sum depozytowych w różnych walutach. Koszty utrzymania konta w walucie obcej (w tym opłaty za obsługę i utrzymanie konta) oraz koszt samej wpłaty niejednokrotnie przewyższają wartość rzeczy, w szczególności w sytuacjach, w których siedziba lub oddział banku prowadzącego konta depozytowe w walutach obcych mogą być położone w innych miejscowościach. Należy przy tym zauważyć, że z reguły brak jest możliwości wpłaty na rachunek bankowy znalezionych monet. Z uwagi na różnicę pomiędzy datą znalezienia pieniędzy i datą przekazania ich do biura rzeczy znalezionych oraz w odniesieniu do daty ewentualnego zwrotu znalezionych pieniędzy osobie uprawnionej pojawia się zagadnienie różnic kursowych oraz obliczenia wysokości znaleźnego.
14. W związku z projektowanym wprowadzeniem do ustawy szczególnej regulacji dot. znalezionych dokumentów zawierających dane osobowe w rozdziale 4 ustawy należało zmienić tytuł tego rozdziału (art. 1 pkt 10).
15. Art. 1 pkt 11 przewiduje wprowadzenie do art. 22 zmian terminologicznych. W ustawie o rzeczach znalezionych oraz w Kodeksie cywilnym posłużono się w odniesieniu do niektórych rzeczy znalezionych w kontekście obowiązków znalazcy pojęciem „rzeczy o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej”, a z drugiej strony w kontekście nabycia własności przez Skarb Państwa pojęciem „zabytku lub materiału archiwalnego”. Ukształtowana w rozdziale 4 ustawy o rzeczach znalezionych procedura dotyczy znalezionych rzeczy o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej i zmierza do ustalenia, czy rzeczy te stanowią zabytek lub materiał archiwalny. Ustalenie to jest konieczne dla dalszych losów rzeczy znalezionej, z uwagi na fakt, że zgodnie z Kodeksem cywilnym tylko rzeczy niebędące zabytkiem lub materiałem archiwalnym mogą stać własnością znalazcy, jeżeli znalazca dopełnił swoich obowiązków i odebrał rzecz w wyznaczonym przez starostę terminie. Wobec powyższego przesłanką zawiadomienia właściwego miejscowo wojewódzkiego konserwatora zabytków powinno być przypuszczenie właściwego starosty, że znaleziona rzecz jest zabytkiem lub materiałem archiwalnym. Skutkiem tego zawiadomienia będzie przeprowadzenie oględzin rzeczy znalezionej i potwierdzenie, względnie zanegowanie przypuszczenia właściwego starosty w zakresie tego, czy rzecz znaleziona jest zabytkiem lub materiałem archiwalnym.
16. W art. 1 pkt 12 przewidziano regulację w zakresie określenia sposobu postępowania z rzeczami znalezionymi umożliwiającymi dostęp do pomieszczeń, pojazdów i innych zamykanych przedmiotów lub będących dokumentem zawierającym dane osobowe. Przewiduje się, że po bezskutecznym upływie terminu

do ich odebrania przez osobę uprawnioną staną się one własnością powiatu, a właściwy starosta dokona ich zniszczenia. Z czynności zniszczenia należy sporządzić protokół.

Proponowana w tym zakresie zmiana ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa danych osobowych, które mogą być zapisane na zagubionych nośnikach, zarówno papierowych, jak i elektronicznych. Nie ma wątpliwości, że wynikające z przepisów ustawy zadania właściwego starosty powinny obejmować w ramach czynności zabezpieczenia rzeczy znalezionej i przeprowadzenia postępowania poszukiwawczego w celu podjęcia próby odnalezienia osoby uprawnionej do odbioru rzeczy również czynności służące zapobieżeniu dostania się danych osobowych zawartych na znalezionych nośnikach danych w ręce osób niepowołanych. Zapewnienie bezpieczeństwa danych osobowych z jednej strony wyklucza nabycie własności znalezionej rzeczy przez znalazcę, a z drugiej strony upoważnia właściwego starostę do dokonania sprawdzenia, czy nośnik nie zawiera danych osobowych, przy wykorzystaniu wszelkich dostępnych w tym zakresie technik. Pojęcie dokumentu w rozumieniu projektowanego przepisu należy rozumieć w ten sam sposób, w jakim jest ono użyte w art. 77³ Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym dokumentem jest każdy nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią.

Art. 2 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny⁵

Proponowane zmiany mają charakter wynikowy i stanowią konsekwencję projektowanych zmian ustawy o rzeczach znalezionych. W związku z projektowanym skróceniem terminów na prowadzenie postępowania poszukiwawczego przewiduje się skrócenie do 6 miesięcy terminu do odebrania rzeczy przez osobę uprawnioną, którą imiennie wezwano do odbioru rzeczy oraz do jednego roku terminu do odebrania rzeczy w przypadku, gdy dane osoby uprawnione są nieznane, a wezwania dokonano na tablicy ogłoszeń, o której mowa w art. 14 ustawy o rzeczach znalezionych, względnie w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zmiana w tym zakresie ma służyć postulowanemu uproszczeniu procedur związanych ze znalezieniem rzeczy. Po upływie wskazanych terminów rzecz znaleziona stanie się własnością znalazcy albo Skarbu Państwa, przy czym nie będzie to dotyczyło m. in. dokumentów zawierających dane osobowe, które będą przechodziły na własność powiatu w celu dokonania ich zniszczenia.

Art. 3. stanowi, że przepisy ustawy stosuje się do rzeczy znalezionych po dniu jej wejścia w życie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane rozwiązania ze względu na stopień szczegółowości nie były poddawane analizie prawno-porównawczej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Starosta właściwy	380 w tym 314 starostów oraz 66 prezydentów miast na prawach powiatu	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy wprowadza zmiany w przepisach ustawy o rzeczach znalezionych oraz ustawy – Kodeks cywilny i reguluje w sposób bardziej szczegółowy kwestie omówione w pkt 1 OSR; Są to m.in.: <ul style="list-style-type: none">• zmiana definicji „właściwego starosty”;• podwyższenie limitu wartości rzeczy znalezionej, poniżej którego do określonych rzeczy można nie stosować przepisów ustawy o czynnościach właściwego starosty;• wprowadzenie norm dot. sposobu postępowania z rzeczami znalezionymi, które umożliwiają dostęp do pomieszczeń, pojazdów i innych zamykanych przedmiotów lub będącymi dokumentami zawierającymi dane osobowe;• wprowadzenie przepisów określających sposób postępowania z rzeczami niebezpiecznymi dla życia i zdrowia;• uproszczenia proceduralne oraz doprecyzowanie zasad

⁵ (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 oraz 1237)

			współdziałania organów w zakresie postępowania z rzeczami znalezionymi, w szczególności skrócenie ustawowych terminów poszukiwania osób uprawnionych do odbioru rzeczy oraz przejścia własności rzeczy znalezionej na znalazcę.
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy reguluje przepisy dotyczące postępowania w przypadku znalezienia rzeczy której posiadanie wymaga pozwolenia, w szczególności broń, amunicję albo materiały wybuchowe; Projekt ustawy przyznaje jednostkom Policji kompetencje do sporządzenia protokołu z przyjęcia zawiadomienia o znalezieniu rzeczy lub przyjęcia rzeczy.
Żandarmeria Wojskowa	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy reguluje przepisy dotyczące postępowania w przypadku znalezienia rzeczy której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w przypadku znalezienia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego albo karty powołania; Projekt ustawy przyznaje jednostkom Żandarmerii Wojskowej kompetencje do sporządzenia protokołu z przyjęcia zawiadomienia o znalezieniu rzeczy lub przyjęcia rzeczy.
Właściwy zarządca budynku, pomieszczenia albo środka transportu publicznego	Wielkość trudna do oszacowania	-	Projekt ustawy reguluje przepisy dotyczące postępowania w przypadku znalezienia rzeczy w budynku publicznym, innym budynku lub pomieszczeniu otwartym dla publiczności albo środka transportu publicznego
Skarb Państwa	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy reguluje przepisy dotyczące postępowania w przypadku znalezienia rzeczy, która stanowi zabytek lub materiał archiwalny.
Wojewódzki konserwator zabytków (właściwy miejscowo)	16	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy reguluje przepisy dotyczące postępowania w przypadku znalezienia rzeczy, która stanowi zabytek lub materiał archiwalny.
Znalazca	Wielkość trudna do oszacowania	-	Projekt ustawy reguluje obowiązki znalazcy i sposób postępowania w przypadku znalezienia rzeczy.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został skierowany do konsultacji z następującymi podmiotami:

1. Biłgorajskie Stowarzyszenie Kolekcjonerów Broni VICTORIA;
2. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
3. Forum Związków Zawodowych;
4. Fundacja na Rzecz Bezpiecznego Obrotu Prawnego;
5. Fundacja Panoptikon;
6. Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej;
7. Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej;
8. Izba Gospodarcza Transportu Drogowego;
9. Konfederacja „Lewiatan”;
10. Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad Vocem”;
11. NSZZ „Solidarność”;

12. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
13. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Osobowych;
14. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
15. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
16. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji;
17. Polska Izba Kolei;
18. Polskie Porty Lotnicze Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie;
19. Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych;
20. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
21. Stowarzyszenie Absolwentów i Aplikantów KSSiP „VOTUM”;
22. Stowarzyszenie Polski PKS;
23. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej;
24. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych LEX JUSTA;
25. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych Rzeczypospolitej Polskiej;
26. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
27. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
28. Unia Metropolii Polskich;
29. Unia Miasteczek Polskich;
30. Urząd Lotnictwa Cywilnego;
31. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
32. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
33. Związek Miast Polskich;
34. Związek Niezależnych Przewoźników Kolejowych;
35. Związek Powiatów Polskich;
36. Związek Pracodawców Business Centre Club;
37. Związek Pracodawców „Transport i Logistyka Polska”;
38. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
39. Związek Rzemiosła Polskiego;
40. Związek Samorządowych Przewoźników Kolejowych;
41. Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Zakreślony został 30-dniowy termin na zgłoszenie uwag.

Projekt został również skierowany do zaopiniowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Ponadto projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 i z 2024 r. poz. 1535).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie proponowanych rozwiązań nie spowoduje dodatkowych kosztów dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu												

	terytorialnego oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Na potrzeby dokonania analizy kosztów funkcjonowania Biur Rzeczy Znalezionej w kontekście zmniejszenia obowiązków informacyjnych oraz ograniczenia okresu przechowywania rzeczy znalezionej skierowano zapytanie do BRZ o przedmiotowe koszty poniesione w latach 2023-2024. Z otrzymanych odpowiedzi wynika, że koszty te kształtują się następująco:			
	Koszty BRZ w zakresie publikowanych ogłoszeń w prasie w 2023 i 2024 roku			
	L.p.	BRZ	liczba ogłoszeń w prasie	średni jednostkowy koszt
	2023			
	1.	Warszawa	7	180,42 zł
	2.	Kraków	1	207,87 zł
	3.	Poznań	1	29,99 zł
	4.	Gdańsk	brak	- zł
	5.	Katowice	brak	- zł
	2024			
	1.	Warszawa	12	187,44 zł
	2.	Kraków	2	207,87 zł
	3.	Poznań	1	29,99 zł
	4.	Gdańsk	2	24,16 zł
	5.	Katowice	brak	- zł
Jak wynika z powyższego zestawienia średni koszt jednostkowy dotyczący publikacji ogłoszeń – na podstawie posiadanych danych – wynosi od 29,99 zł do 207,87 zł. Zmiana mająca na celu rezygnację z ogłaszania o znalezieniu rzeczy w prasie lokalnej i ogólnopolskiej nie wpłynie znacząco na zmniejszenie wydatków m.in. także z uwagi na liczbę publikacji.				
Projektowane zmiany nie powinny wpłynąć na koszty funkcjonowania Biur Rzeczy Znalezionej, mianowicie na podstawie otrzymanych informacji należy wskazać, że poza kosztami związanymi z zatrudnieniem, opłatami pocztowymi oraz innymi standardowymi opłatami nie są ponoszone dodatkowe koszty przechowywania rzeczy znalezionej w Biurze Rzeczy Znalezionej. Wskazano również, że roczny koszt przechowywania rzeczy znalezionej związany jest z utrzymaniem pomieszczeń magazynowych.				

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2024 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z niepełnosprawnością i starsze	Projekt ustawy reguluje obowiązki znalazcy i sposób postępowania w przypadku znalezienia rzeczy.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na rynek pracy konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Projektowana regulacja wpłynie na:

- zmniejszenie liczby dokumentów ze względu na uproszczenia proceduralne oraz doprecyzowania zasad współdziałania organów w zakresie postępowania z rzeczami znalezionymi, w szczególności skrócenie ustawowych terminów poszukiwania osób uprawnionych do odbioru rzeczy oraz przejścia własności rzeczy znalezionej na znalazcę;
- zmniejszenie liczby procedur ze względu na możliwość przekazania przez znalazcę rzeczy, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy oraz dokumentu wojskowego nie tylko do właściwego starosty, ale również do najbliższej jednostki Żandarmerii Wojskowej;
- skrócenie czasu na załatwienie sprawy ze względu na skrócenie terminu na publikację wezwania do odbioru rzeczy na tablicy ogłoszeń do 6 miesięcy oraz rezygnację z ogłaszania o znalezieniu rzeczy w prasie lokalnej i ogólnopolskiej;
- zwiększenie liczby procedur z powodu wprowadzenia przepisów określających sposób postępowania z rzeczami niebezpiecznymi dla życia i zdrowia.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☒ mienie państwowe ☐ inne: prawa człowieka	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt ustawy reguluje przepisy dotyczące postępowania w przypadku znalezienia rzeczy, która stanowi zabytek lub materiał archiwalny. Po upływie wskazanych w projekcie terminów przedmiotowa rzecz znaleziona stanie się własnością Skarbu Państwa.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na szczegółowość projektowanych rozwiązań nie planuje się przeprowadzenia ewaluacji projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

--